EDIŢIA II

Anul I. — No. 71. In Capitală numĕrul 5 banĭ. — In Districte 10 banĭ. Duminecă 6 Noemvrie 1888.

ADEVĔRUL

ZIAR COTIDIAN

Să te fereştĭ, Române! de cuĭŭ străin în casă!

V. ALEXANDRI.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
STRADA DOAMNEĬ No. 15 bis
d'asupra tipografiĭ Thiel & Weiss.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU.

ABONAMENTE ŞI ANUNCIURĬ
pe 1 an . . Ln. 30
„ 6 lunĭ . „ 16
„ 3 „ . „ 10
Străinăt. Ln. 50

INSERŢIĬ ŞI RECLAME
linia . . . . Ln. 2
ANUNCIURĬ PE PAG. IV.
linia . . . . 60 b.

CRIZA MINISTERIALĂ

O LECŢIUNE REGELUĬ

MARELE VINOVAT

LIBERALUL VOIAJOR—VALIDĂRILE

AFACEREA MIULESCU

PROCESUL PRADO

Căsătoria Ocnaşuluĭ

Serviciul telegrafic

al ziaruluĭ ADEVĔRUL

Paris, 16 Noemvrie. — *Viĭ incidente s'aŭ produs ierĭ la Cameră cu ocazia cităriĭ maĭ multor membriĭ din comisia ... chiemaţĭ în faţa Curţiĭ cu jurĭ din Nimes pentru afacerea deputatuluĭ G lly, care a acuzat comisiunea că a făcut tripotagiĭ.*

Treĭ-spre-zece membriĭ din comisiune aŭ plecat la Nimes.

Roma, 16 Noemvrie. — *Guvernul va cere Parlamentuluĭ autorizaţia de a cheltui, înainte de fixarea bugetuluĭ, o parte din sumele extraordinare, pentru armată şi marină, carĭ figurează în bugetul din 1889.*

Berlin, 16 Noemvrie. — *Cercurile politice vĕd în recentele dislocărĭ de trupe ruseştĭ, că temerile manifestate pe timpul dislocăriĭ ruseştĭ spre Vest şi declarate fără temeiŭ de către guvernul rusesc, eraŭ întemeiate.*

Londra, 16 Noemvrie. — *Blocarea coastelor Zanzibaruluĭ s'a amânat peste opt zile, pentru a permite naţionalilor englezĭ de a deşerta ţara.*

Portugalia a trimes două corăbiĭ care vor coopera la blocare.

Bucurescĭ, 5 Noemvrie

Criza ministerială

Mercurĭ în 26 Octomvrie scriam aci rîndurile următoare:

„Situaţiunea este a partidelor independente de Palat. In zadar foile oficioase ameninţă şi, în cercurile guvernamentale se şopteşte de disolvare. Nimenĭ nu se sperie de această gogoriţă. Toţĭ ştiŭ că Carol I nu poate cuteza să disolve Camerile actuale, căcĭ acele carĭ s'ar alege în urmă, ar fi încă maĭ periculoase pentru El.

Pălmuind colectivităţile regale, Ţara a pălmuit politica Regeluĭ.“

Evenimentele ne-aŭ dat dreptate maĭ curênd de cât am fi putut să sperăm. Guvernul Palatuluĭ a suferit erĭ o înfrângere complectă la Senat cu ocaziunea alegereĭ preşedinteluĭ. Guvernul junimist simţind că este într'o situaţiune falşă, a voit să prevină lovitura care îl ameninţa cu alegerea D-luĭ Lascar Catargiu la presidenţia Camereĭ, punênd la Senat o candidatură guvernamentală. In acest scop el ademenise pe Domnul Nicolae Creţulescu de a juca rolul de candidat ministerial la presidenţia Senatuluĭ. Prin aceasta junimiştiĭ speraŭ să pună zizania în rîndurile conservatorilor şi să înrâurească asupra majorităţeĭ Camereĭ prin izbânda ce ar fi repurtat la Senat. In adevĕr, dacă guvernul izbutea a face să se aleagă candidatul sĕŭ la presidenţia Senatuluĭ contra candidatuluĭ conservatorilor, o mare parte din elementele necerte şi oscilante ale majorităţeĭ ar fi putut să fie atrase spre guvern.

Dar manopera junimistă a fost zădărnicită de conservatorĭ prin punerea candidatureĭ generaluluĭ Florescu. Intre fostul ministru al luĭ Ioan Brătianu şi un vechiŭ şi demn luptător al partiduluĭ conservator, ca generalul Florescu, majoritatea Senatuluĭ nu putea sta la îndoială.

Caracteristic este că aŭ votat contra candidatuluĭ guvernamental nu numaĭ conservatoriĭ independenţĭ dar şi minoritatea liberală.

Generalul Florescu este prin urmare alesul opoziţiuneĭ-unite contra colectivităţeĭ nuoĭ pe care Palatul şi guvernul junimist voia să o înzghebe.

Din acest punct de vedere votul Senatuluĭ are o mare însemnătate.

Guvernul pusese cestiunea ministerială atât în întrunirea preparatorie cât şi în şedinţa publică. Declaraţiunea făcută de primul ministru înaintea votuluĭ nu lasă în această privinţă nicĭ umbră de îndoială.

Domnul Th. Rosetti a declarat că, „guvernul ţine a'şĭ regula cu un moment înainte situaţia faţă cu Parlamentul şi că, în acest scop, cere a se face imediat alegerea preşedinteluĭ spre a se pune capĕt uneĭ situaţiunĭ nesănătoase şi nelămurită.“

Nu se putea pune cestiunea de cabinet într'un mod maĭ lămurit. Se înţelege că prin aceasta guvernul a crezut că va esercita o presiune asupra nuoilor senatorĭ; dar s'a înşelat şi acum nu 'ĭ rĕmâne de cât să se retragă.

Noĭ o regretăm, căcĭ, din punctul nostru de vedere, am fi dorit disolvarea. Atuncĭ cestiunea ar fi fost pusă pe faţă între Ţară şi Palat, pe când acum conservatoriĭ vor fi nevoiţĭ a face dinasticism de ocaziune precum, din nenorocire, îl fac toate partidele afară de junimiştĭ. Dar, or cum o fi, votul de erĭ şi căderea junimiştilor care îl va urma de sigur, este un pas însemnat spre dărâmarea guvernuluĭ personal;

Decĭ, or ce Român nu poate de cât să 'l primească cu bucurie, căcĭ însemnează că Ţara a început a redeveni stăpână pe sine.

Dunăreanul.

O lecţiune Regeluĭ

Prin votul sĕŭ de erĭ Senatul a rĕsturnat un minister care nu se bucura de cât de încrederea Palatuluĭ.

Prin votul sĕŭ de erĭ Senatul a respins cu indignaţiune o candidatură prezentată sub inspiraţiunea Majestăţeĭ Sale Regeluĭ.

Âmĭ exprim adânca mea părere de rĕŭ văzând pe venerabilul Nicolae Kreţulescu că a primit rolul ce i s'a impus de întreaga Camarilă Regală.

Cum a putut Domnia-Sa gândi că se va urca pe fotoliul presidenţial al Senatuluĭ sub patronagiul Suveranuluĭ celuĭ maĭ impopular?

Senatul a dat erĭ o aspră lecţiune luĭ Carol I corupătorul oştireĭ noastre alegând ca preşedinte pe generalul Ioan Florescu, întruparea onoareĭ militare, generalul Florescu care a lucrat o viaţă întreagă la organizarea armateĭ.

Cine nu 'şĭ aduce aminte purtarea nedemnă a Mareluĭ Căpitan faţă cu Generalul Florescu în tot timpul ultimuluĭ rezbel în Bulgaria? — Prin votul sĕŭ de ierĭ Senatul a rĕzbunat pe Veteranul armateĭ române.

Va înţelege oare Majestatea Sa cât de cutezătoare a fost purtarea Sa incercându-se a impune Senatuluĭ un Preşedinte?

Simţi-va Majestatea Sa lecţiunea (buna cuviinţă nu-mĭ permite a zice palma) *ce Ţara I-a dat prin reprezentanţiĭ sĕĭ legalĭ?*

A. V. B.

Marele vinovat

Foaia oficioasă a guvernuluĭ se face ecoul unuĭ svon care, zice ea, ar circula în sferele judecătoreştĭ.

Membriĭ comisiuneĭ alese de fostul Senat în afacerea generaluluĭ Anghelescu, ar voi să se sustragă de la îndatorirea lor, refuzând de a susţine acuzaţiunea înaintea Curţeĭ de Casaţie.

Ziarul oficios adaogă că cauza adevĕrată a acestuĭ refuz al comisiuneĭ senatoriale ar fi temerea de revelaţiunĭ din partea fostuluĭ ministru de resbel.

Dacă acest svon s'ar adeveri, ne-am afla în ajunul unuĭ scandal nepomenit în analele parlamentare.

Legea asupra responsabilităţeĭ ministeriale din 2 Maiŭ 1879, prevede cazul în care se află astăzĭ comisiunea fostuluĭ Senat în privinţa dăreĭ în judecată a generaluluĭ Anghelescu.

Ea se rosteşte la articolele 23, 30 şi 32 în modul următor:

Art. 23. Puterile acestuĭ comitet (comisiunea de instrucţiune) se continuă, de plin drept, din sesiune în sesiune, din legislatură în legislatură, fără privire la prorogaţiune saŭ disoluţiune, în tot timpul durateĭ instrucţiuneĭ.

In caz de disoluţiune, acest comitet este învestit de drept şi cu atribuţiunile comitetuluĭ de acuzaţiune.

Art. 30 al. 3. La caz ca corpul Legiuitor, care a votat darea în judecată, să se fi disolvat maĭ înainte ca comitetul de instrucţiune să'şĭ fi terminat lucrarea, acest comitet îşĭ va îndeplini însărcinarea, fără să aibă dreptul de a scoate el însuşĭ pe vre-un prevenit de subt acuzaţiune; apoĭ nu va maĭ prezinta lucrarea sa noueĭ Camere, *cĭ va merge de-a dreptul să susţină acuzaţiunea înaintea curţeĭ de casaţiune, în conformitate cu art. 23 de maĭ sus.*

Art. 32. In caz de a fi înlocuit prin facere de noĭ alegerĭ, Corpul Legiuitor care a votat darea în judecată, cererea de a se scoate ministrul de subt acuzare nu se poate discuta de noul Corp Legiuitor, de cât numaĭ după propunerea comitetuluĭ de instrucţiune, şi nu se poate admite de cât cu două treimĭ.

Aşa dar comitetul care ar fi fost o comisiune de instrucţie în cazul când Senatul nu ar fi fost disolvat, este astăzĭ învestit de drept şi cu atribuţiunile comitetuluĭ de acuzaţiune.

Membriĭ sĕĭ sunt obligaţĭ a urma însărcinarea ce le-a fost dată de corpul legiuitor din care făceaŭ parte. Refuzând de a o face, eĭ sunt pasibilĭ de Codul penal pentru *refuz de serviciŭ datorit legalmente.*

Dar cestiunea nu se mărgineşte aci.

Să presupunem pentru un moment ca membriĭ comisiuneĭ să se pună în grevă! Oare din cauza aceasta acuzaţiunea contra fostuluĭ ministru de resbel trebue să cază în apă?

Poate oare să atârne de la capriciul unor mandatarĭ infidelĭ ca un proces penal intentat unuĭ ministru să rĕmâe baltă?

Ar fi un non sens şi nu e cu putinţă ca lucrurile să rĕmâe aşa.

Intr'adevĕr cestiunea dacă Senatul actual ar putea reveni asupra afacereĭ şi numi o altă comisiune, poate fi controversată, dar ceia-ce nu se poate contesta, este dreptul ce'l are Corpurile legiuitoare de a da sub judecată nu numaĭ pe generalul Anghelescu dar şi pe colegiĭ luĭ.

Prin urmare, dacă comisiunea de instrucţiune şi de acuzare se va sustrage de la datoria eĭ, afacerea Anghelescu, în loc de a fi paralizată se va transforma în darea în jude-

cată a întreguluĭ minister Ioan Brătianu.

Ştim că o asemenea soluţiune ar displace Palatuluĭ care n'ar voi în ruptul Capuluĭ să vază pe foştiĭ sĕĭ favoriţĭ daţĭ sub judecată.

Ştim că greutăţile ce se ivesc acum în procesul generaluluĭ Anghelescu sunt provocate în mare parte de teamă ca generalul în apărarea sa să nu ridice vĕlul ce acopere maĭ multe afacerĭ verměnoase carĭ se resfrâng şi asupra Regeluĭ.

Este dar lesne de înţeles ca la Palat să se dorească ca această scabroasă afacere să se facă *muşama*.

Dar lucrurile aŭ mers prea departe.

Orĭ cât de sus vor fi puşĭ aceĭ carĭ sunt implicaţĭ în procesul generaluluĭ Anghelescu, cursul justiţieĭ nu se poate întrerupe.

S'aŭ manipulat sutimĭ de milioane.

Cheltuelĭ zadarnice, furniturĭ de tot felul, fortificaţiĭ nefolositoare şi chiar pericoloase, toate s'aŭ făcut fără nicĭ un control; Ţara a plătit, plăteşte şi va plăti aceste turpitudinĭ din munca şi din sudoarea eĭ.

Trebuĭ dar ca lumina să se facă deplină în privinţa manoperelor necurate ce s'aŭ practicat atâţia anĭ la ministerul de resbel sub ocrotirea Regeluĭ.

Afacerea Anghelescu nu este numaĭ un proces contra unuĭ ministru abusiv; ea face parte din întregul sistem militar şi financiar pe care politica înstreinată a Regeluĭ a impus'o Ţĕreĭ. Această politică, Ioan Brătianu a esecutat'o în scop de a se menţine la putere; junimiştiĭ voesc să o urmeze şi lucrează pentru a atrage şi pe conservatorĭ în apele lor.

Sunt alţiĭ încă maĭ vinovaţĭ de cât generalul Anghelescu căcĭ aŭ fost autoriĭ moralĭ aĭ nelegiuirilor comise şi printre eĭ este unul care e maĭ vinovat de cât toţĭ; acesta este Regele Carol I. S.

Cronică Parlamentară

LIBERALUL VOIAJOR. — VALIDĂRILE

Şedinţa precedentă a Cameret a fost monotonă şi de scurtă durată, ast-fel că nimica important ce ar merita să treacă la posteritate nu s'a petrecut. Ca compensaţie a fost şedinţa de ierĭ maĭ veselă.

Deja pe la orele două-spre-zece şi jumĕtate incinta Camereĭ a fost plină de deputaţĭ toţĭ animaţĭ, maĭ animat însă de cât toţĭ a fost D. Nucşureanu, reprezentantul Mehedinţuluĭ, cunoscut deja celora care vizitează Camera, din precedenta sesiune.

Nu putem să redăm cu exactitate discuţiunea încinsă între onorabilul D. Nucşureanu şi colegiĭ sĕĭ din Cameră; însă trebue să relevăm un punct important

Reprezentanţiĭ Mehedinţuluĭ, care în genere sunt oamenĭ independenţĭ nu prea aŭ o coloare definită uniĭ se zic roşĭ şi prea bat în alb, alţiĭ se zic albĭ şi prea bat în roş. D. Nucşureanu avea o nuanţă roşie şi nu ştim dacă timpul, soarele saŭ alte circumstanţe aŭ influenţat asupra D-sale; azĭ nu prea ştiĭ ce a fost el odinioară. De bate el în roş şi fost'a alb? bate el în alb şi fost'a roş? acestea sunt cestiunĭ pe care nu le poţĭ deslega.

Unul din deputaţĭ, curios de a cunoaşte coloarea, nuanţa D-luĭ Nucşureanu, a găsit calea cea maĭ nemerită; el l'a întrebat.

Amabil, ca tot-d'auna şi foarte vesel, D. Nucşureanu a rĕspuns: *Sunt D-lor liberal-voiajor*.

Aceste cuvinte aŭ produs o ilaritate şi un rîs homeric. Noĭ nu ştim ce a putut să facă pe colegiĭ D-luĭ Nucşureanu să rîză! N'a avut Domnul Nucşureanu deplină dreptate? Cum alt-fel ar fi fost nevoie de o informaţie, la locul competent, când D. Nucşureanu n'ar fi fost un liberal vôiajor? Când ar fi eşit coloarea roşie de odineoară dacă nu în călătoriĭ prin ploaie şi la soare?

Ne bucurăm decĭ a vedea, că coloarea roşie esistă numaĭ până când vine soarele şi ploaie, carĭ spălând şi uscând, redă obiectelor coloarea lor naturală.

D Nucşureanu ca profund psiholog a esplicat de ce roşiĭ se fac albĭ şi de ce albiĭ sunt roşĭ.

Dar la ora 1 jumĕtate a sosit ministerul Cultelor şi şedinţa s'a deschis. Escelenţa sa junimistă s'a aşezat pe fotoliul sĕŭ ministerial şi raportoriĭ diferitelor secţiunĭ aŭ început a defila în toată regula pe dinaintea D-sale. D-sa însă nu le prea dădea atenţie. Ceĭ maĭ vrednicĭ de amintit în această cronică, dintre raportorĭ sunt doĭ la numĕr: D. Hina de la Vasluĭ care prin presenţa sa a reuşit să ne suggereze soluţia uneĭ enigme — definiţia junimismuluĭ — şi D. I. Dimitriadi de la Buzĕŭ.

D. Hina un om tĕnăr şi un chip plăcut ne amintea prin exteriorul sĕŭ peptenat pe colectivistul din trecut şi ne am zis: Acest domn ne spune că este un junimist. Căcĭ ce este junimistul dacă nu un colectivist-curat? S'ar părea că este ceva contradictor în acest cuvânt colectivist-curat; dar gândească-se bine ceĭ ce ar avea poftă să ne contrazică, aducă-şĭ aminte de rolul D-luĭ Alex. Marghiloman în afacerea Miulescu şi vor vedea că noĭ avem dreptate.

Nu ştim încă ce poate D Hina în Parlament, îl vom vedea; deocamdată însă putem observa, că D-sa a învĕţat ceva de la D. Maiorescu, şi anume să citească afectat accentuând asupra fie-căreĭ silabe.

Cel-alt raportor, D. I. Dimitriade din Buzĕŭ, a făcut asupra Camereĭ un efect plăcut. Citind raportul D-sale, el ştia că *comite* un act solemn şi decĭ l'a luat foarte serios. Noĭ am zice că D-sa nu a citit raportul ci l'a *turnat* maiestos de pe tribună în adunarea estasiată. Cum să nu validezĭ ast-fel alegerile?!

Micile discuţiunĭ pe alocurĭ importante, personalităţile ce s'aŭ iscat, toate acele incidente parlamentare vesele aŭ fost numaĭ umbre trecĕtoare; ceea ce a rĕmas întipărit e *liberalul-voiajor* şi validarea sub impresiunea accentelor melodioase ale D-luĭ Hina din Vasluĭ şi a tunetelor maiestoase ale D-luĭ I. Dimitriade din Buzĕŭ.

AFACEREA MIULESCU

DECLARAŢIA LUĬ GONCIU

(Urmare)

De câte orĭ mĕ întâlneam pe urmă cu căpitanul el îmĭ tot susţinea că negreşit Miuleştĭ aŭ comis crima. Dar eŭ îmĭ păstram bănuelile mele. Peste câte-va zile sora mea mi s'a plâns că căpitanul venind în lipsa mea şi a mameĭ mele în odaia unde se afla singură în pat şi desbrăcată, 'şĭ-ar fi permis cuvinte şi încercărĭ necuviinciose, din care cauză m'am certat cu căpitanu şi m'am dus de m'am plâns prefectuluĭ Moruzi care i-a făcut observaţie. De atuncĭ a început a mĕ persecuta, contribuind ca să nu fiŭ numit în funcţiunea de comisar ce mi se destinase.

De ciudă eŭ m'am hotărît a da pe faţă bănuelile mele şi am scris două articole identice unal destinat ziaruluĭ *România* iar cel-l'alt *Naţiuneĭ*, pe acesta l'am şi depus la redacţie, dar abia eşisem când mé întâlniĭ cu agentul secret *Stoenescu*, cu care eram bun prieten de oare-ce îl cunoşteam pe când fusesem comisar la Piteştĭ şi îĭ spuseĭ luĭ despre acele articole, iar el îmĭ spuse că rĕŭ fac, că e maĭ bine să aştept şi mĕ întoarse. Ast-fel în cât mĕ duseĭ la redacţia *Naţiuneĭ* şi mi-am cerut articolul înapoĭ. D. redactor care îl primise n'avusese timp să-l citească încă, zicĕndu'ĭ că vreaŭ să'l maĭ îndrept, mi la restituit. Stoenescu m'a luat cu el în ziua aceia şi nu m'a maĭ părăsit, mi-a zis să'l însoţesc până la un prieten ce trebue să vază la un fort afară din oraşiŭ, mi-a plătit trenu până la Chitila, aşa mi se pare şi d'acolo am luat'o ambi pe jos câte-va chilometre până la un fort unde cunoştea pe un cârciumar cu numele de Cernat. 'Mĭ aduc numele aminte fiind că am glumit întrebându'l dacă nu cum-va e frate cu generalu, am stat ca un ceas, am mâncat şi după aceia ne-am întors.

Era întuneric, Cernat mi-a dat un ţĕran cu un felinar împrumutându'mĭ şi un revolver cu care pe drum am şi tras câte-va focurĭ şi pe care i l'am înapoiat prin acel ţĕran.

Ajunşi în Bucureştĭ am fost iarăşĭ împreună la berăria Luther şi d'acolo ne-am suit într'o birje. Pe drum îmĭ spune să viŭ cu el la poliţie, i-am respuns că la poliţie n'am ce căuta, căcĭ de când mĕ certasem cu căpitan Stănciulescu nu maĭ mergeam pe la poliţie şi chiar publicasem câte ceva în contra prefectuluĭ Moruzi; şi anume: Acesta după îndemnul luĭ Stănciulescu care voia să mĕ depărteze din Bucureştĭ, îmĭ dăduse un bilet pentru a merge la moşia sa din Dorohoĭ ca administrator, bilet de clasa 2-a gratis iscălit de directoru Lahovari. Eŭ care nu voiam să plec din Bucureştĭ, am spus această împrejurare d-luĭ Ghica Anastasescu, redactor la *Naţiunea* care şi publicase ceva în privinţa asta. D'aceia nu voiam să merg la poliţie şi vĕzĕnd că Stoenescu schimbă tonul şi porunceşte birjaruluĭ să meargă iute la poliţie, am sărit jos din birjă însă am fost îndată prins cu ajutorul unuĭ sergent de stradă şi condus cu forţa în poliţie, *unde Stoenescu a dat în mâna prefectuluĭ Moruzi articolele ce aveam asupra mea relative la crima din str. Soareluĭ*.

(Va urma.)

Informaţiunĭ

Pentru locurile de secretar aĭ birouluĭ Senatuluĭ, se vor propune candidaturele D-lor Climescu şi Şendrea.

***

Aflăm că sfântul Sinod se va pronunţa Marţĭ asupra cerereĭ de intervenire făcută de regina Nathalia.

***

D. fost ministru colectivist P. S. Aurelian ar fi votat pe generalul I. Em. Florescu ca preşedinte al Senatuluĭ.

Il felicităm.

***

Aflăm în ultimul moment că candidatul liberalilor pentru vice-preşedinţia Senatuluĭ va fi D. George Mârzescu.

***

Depeşile ce ne a sosit din maĭ multe localităţĭ din ţară esprimă bucuria pentru reuşita D-luĭ general Florescu la preşedinţia Senatuluĭ.

***

D. N. Blaramberg este candidatul conservatorilor la vice-preşidenţia Camereĭ.

***

FOIŢA ZIARULUĬ „ADEVĔRUL"

CĂSĂTORIA OCNAŞULUI

DE

ALEXIS BOUVIER

PARTEA A DOUA

Casa Bérard şi comp.

Capitolul II

O lovitură trăsnet

30

— Pe acasă pe la tine sunt bine toţĭ? întrebă Berard.

— Da! da!

— Tatăl tĕŭ nu s'a plâns de mine? întrebă iar Berard.

— Nu! N'am vorbit de cât d'Adolf...

— Ce s'a întîmplat ceva? întrebă Berard încreţindu-şĭ sprîncenele.

— Nu, a făcut iar prostiĭ, a jucat pe cuvîntul de onoare şi a pierdut.

— Nenorocit băiat!

Toţĭ se aşezară împrejurul meseĭ şi începură a mânca cu veselie.

Un tabloŭ fermecător înfăţişa această masă de familie.

D-na Berard avea două-zecĭ de anĭ. Cu toate că era Parisiană, brună, ea avea nasul fin, buza groscioară şi fruntea măreaţă a femeilor de miază zi. Subt umbra genelor sale cele marĭ ochiĭ sĕĭ ceĭ marĭ eraŭ de o dulceaţă fără margimĭ. Obrajiĭ sĕĭ cu puf, aveaŭ culoarea caldă a creolelor. Când dînsa surîdea, două gropiţe — cuiburĭ de sărutărĭ — încadra buzele sale roşiĭ şi dinţiĭ eĭ albĭ şi frumoşĭ. Făcută foarte bine, întrunind graţia formelor plebeane, această femee era frumoasă, bună şi dulce.

Jacques Berard era un om de talie mijlocie, părea să aibă patru-zecĭ de anĭ era, puternic şi bine făcut. El avea înfăţişarea liniştită şi severă a unuĭ om care a umblat prin lume; nasu mare, ochiĭ viĭ, gura mică, peliţa mată, ochiul era verde închis, pĕrul blond şi rar... mustăţile eraŭ blond-roşiĭ... pe fruntea luĭ mare se vedea o încreţitură, se putea ghici că o cugetare care nu 'l părăsea nicĭ-odată sfâşia acel creer.

Copiĭ eraŭ aceĭ vecinicĭ copilaşĭ, cu ochiĭ strălucinzĭ, cu obrajiĭ roşiĭ, cu pĕrul blond şi ciufulit... îngerĭ al cărora fie-care strigăt este un cîntec.

Acest prânz fuse un prânz vesel, un prânz de familie, unde nu se vorbeşte de cât de proiecte de viitor... unde bărbatul şi femeia 'şĭ jur de a sfârşi opera lor începută şi a pune pe copiĭ lor la adăpostul mizerieĭ pe care eĭ o cunoscuse.

Când Jacques intră în casa Nither şi comp. el nu avea nimic. Sculat la revărsatul zorilor, era vînt, zăpadă saŭ ploaie, la lumina palidă a luneĭ care apunea el se ducea la magazin. Vântul cel rece 'ĭ lipea hainele învechite şi rôse de corpul luĭ puternic. El lucra de dimineaţă până seară fără a se întrerupe, nedîndu-se înapoĭ în faţa orĭ căreĭ obosellĭ. El se ducea acasă în fie-care seară ostenit, prăpădit.. Nu se plîngea nicĭodată... Voia să fie la înălţimea bunătăţilor pe care le aveaŭ pentru el. Când se îmbogăţi, el rĕmase tot ast-fel; în zadar ar fi cercat să doarmă maĭ têrziŭ, cum se lumina de ziuă, obiceiul îl silea să 'şĭ ţie ochiĭ deschişĭ, în zadar cerca a se întoarce când pe o parte când pe alta... ceasul venise... trebuia să se scóle, trebuia să lucreze. După ce masa fu sfîrşită, toată familia conduse pe D-nul Nither până la drumul de fier, căcĭ el pleca chiar în seara aceea. Când Berard fuse la dînsul, după ce bonele culcară copiĭ, şi D-na Berard adormi, el se coborî să se plimbe singur prin magazin.

Se gândea la ceea-ce i se spusese seara... El căuta în zadar în suvenirea luĭ să revază pe mumă sa... El nu ştiuse nimic despre familia luĭ; crescut în atelier, el învĕţase aceea ce se spune şi ce se gândeşte acolo... el făcuse în viaţa luĭ o crimă a căreia origină era în obiceiurile acelora cu care el era nevoit să trăiască... Această crimă — care era remuşcarea luĭ vecinică — îl urmărea fără încetare... seara în biuroul sĕŭ... noaptea în patul sĕŭ... câte odată plecat pe leagănul copiilor sĕĭ, el auzea vîjiindu-ĭ în urechĭ un gâlgâit de apă, teribil, şi în colţurĭ, perdut în umbră el vedea aparînd arĕtarea albă şi ţeapănă a unuĭ spînzurat!

Preumblându-se în noaptea aceasta în magazinul sĕŭ deşert, el îşĭ zicea:

— Tot-d'auna voiŭ avea acest tabloŭ în faţa ochilor meĭ!... Nicĭ bucuria aceşteĭ familiĭ pe care o ador; nicĭ această avere, nicĭ poziţia pe care o am nu pot să gonească din creerul meŭ această urîtă aducere aminte! Oh! ce pedeapsă grozavă este remuşcarea!... Ce stranie este şi viaţa mea.. bizară istorie.. Femeea asta, mama mea!... Omul ăsta înşelat, tatăl meŭ, care m'a părăsit!... In care parte este binele? în care parte este rĕul?... Cine 'mĭ va spune, în lumea unde trebuie să 'mĭ câştig viaţa? Cine mĕ va ajuta?... Nimenĭ... Societatea va fi crudă pentru mine; şi dacă păcătuesc, dacă cad, ea va fi neîmblînzită pentru mine. Dînsa nu m'a împiedicat să fac o asemenea faptă, dar dînsa nu 'mĭ va ierta nicĭ-odată lucrul acesta... Nopţile nu voiŭ putea dormi... vedeniile mĕ vor urmări mereŭ... şi atuncĭ mĕ teamă ca buzele mele să nu vorbească... Oh! nenorociţiĭ!... dacă dînşiĭ ar şti... Femeea mea!... Copii meĭ!... oh! m'aşĭ ucide!...

Şi dînsul se plimba cu paşĭ marĭ suflând greŭ, scuturîndu-şĭ capul ca şi cum ar fi voit să gonească din creerul sĕŭ cugetarea care nu 'l părăsea.

(Va urma).

Comisiunea dunăreană Europeană, se va întruni la Sulina, la finele acesteĭ lunĭ.

* *

Aflăm că consiliul de avocaţĭ aĭ Statuluĭ va fi consultat peste câte-va zile de guvern, asupra cestiuneĭ de a se şti dacă este oportun ca Statul să se constitue parte civilă în procesul fostuluĭ general Angelescu.

* *

Suntem positiv informaţĭ că I. P. S. S. Mitropolitul primat fiind întrebat cum de a numit pe principele Alex. B. Stirbey ca efor al averilor Brâncoveneştĭ s'a scuzat alegând că această numire a *făcut'o după insistenţa Regeluĭ.*

Tribunalele streine

Procesul aventurierului Prado
(Urmare)

I. Orĭ şi cum ar fi, maĭ mulţĭ martorĭ te-aŭ recunoscut. Tot dumneata eştĭ „micul American" pe care te-aŭ vĕzut cu Maria Aguétant, „micul om cenuşiŭ" cum îţĭ ziceaŭ, după culoarea pardesiuluĭ ce purtaĭ atuncea.

R. D. Guillot m'a dus la o prietenă a Marieĭ Aguétant. D-ra Fontanier, care era pe patul morţiĭ şi pretindea că poate recunoaşte pe asasin. Vazĕndu-mĕ, a spus: „Nu'i el. Dar judele instructor i'a spus: Ştiţĭ! Nu poate fi cine-va sigur! Poate că vĕ înşelaţĭ. D-sa avea nevoie de un asasin ca să'şĭ susţină reputaţiunea. Vroia în această depunere o îndoială, în locul uneĭ afirmaţiunĭ. Voiŭ aduce aicĭ pe D. jude instructor ca să se apere. Am dovada inocenţeĭ mele în buzunar, da, în buzunarul meŭ, şi dacă n'o daŭ încă această dovadă, pricina este că nu voesc, pentru maĭ multe motive să sfîrşesc acuma chiar această sinistră comedie. Vreaŭ să arĕt domnilor juraţĭ în ce mod se poate eşafoda o învinuire nedreaptă (Mişcare prelungită).

Preşedintele enumĕră martoriĭ care declară în mod formal că recunosc pe acuzat: Prado. Ziarele povestiseră cu amĕnunţime invinuirele aduse în contra mea de fata Forestier, care ea însăşĭ fusese liberată cu puţin maĭ înainte pentru a pregăti perderea mea prin toate mijloacele posibile, şi martoriĭ de asemenĭ fuseseră influenţaţĭ. Dealtmintreli,portăreasa mĭ-a spus că m'a zărit odată pe la spate, şi aceasta i'a fost îndeajuns ca să mĕ cunoască la faţă. O servitoare bĕtrână a pretins că eram „Americanul" şi că aveam favorite, pe când eŭ n'am purtat de cât mustăţĭ. Oameniĭ aceştia veniseră să depună, cu o siguranţa aparentă, pentru aşĭ da oare-care însemnătate.

I. Şi destăinuirile femeieĭ Forestier?

R. Calomnie curată! Acuzaţia se sprijină pe imondicităţĭ

I. Cuĭ atribuĭ aceste destăinuirĭ?

R. Am maĭ spus'o. Femeia aceasta şi tînĕra mea concubină s'aŭ înţeles în potriva mea, în urma patimilor lor rĕutăcioase. Era furioasă că am părăsit'o; amorul propriŭ isbit, toate relele ce pot încolţi în inima uneĭ femeĭ; căcĭ femeile sunt foarte bune, dar şi când sunt rele... Forestier vroia prin mijlocul acesta să'şĭ capete libertate.

Preşedintele observă acuzatuluĭ că părerile luĭ asupra Eugenieĭ Forestier n'aŭ fost în tot-deauna aceleaşĭ.

R. Când eştĭ prietin cu cine-va, îl găseştĭ cinstit; dar dacă a doua zi te-a lovit cu ciomagul în cap, nu maĭ spuĭ atuncea: „Ce băeat cum se cade." (Va urma).

Ultime informaţiunĭ

Criza ministerială este latentă dar ea se va amâna până după constituirea Camerilor.

* *

Guvernul pare hotărât a amâna alegerea biurouluĭ Camereĭ până după decisiunea ce se va lua în consiliul de miniştriĭ ce se va ţine sub preşidenţia Regeluĭ.

* *

In cercurile politice o remaniare importantă a cabinetuluĭ se consideră ca neînlaturabilă, în urma celor petrecute în şedinţa de erĭ a Senatuluĭ.

* *

Se zice că mâine va apare în *Monitor* un comunicat în privinţa sgomotelor de criza ministerială.

* *

Erĭ, după alegerea generaluluĭ Florescu la preşidenţia Senatuluĭ, Domnul Carp a expediat o lungă depeşă cifrată Regeluĭ la Castelul Peleş.

* *

In cercurile oficioase circulă cu insistenţă sgomotul uneĭ disolvărĭ a Senatuluĭ, dar acest svon este considerat în genere ca o ameninţare care nu se va realiza şi care este numaĭ menit a exercita o presiune asupra Camereĭ.

* *

Ministru de externe a adresat astăzĭ agenţilor diplomaticĭ în streinătate o depeşă prin care desminte retragerea cabinetuluĭ.

* *

Mâine miniştriĭ se vor întruni în consiliŭ sub preşidenţia Regeluĭ la Castelul Peleş.

Desbaterĭ Parlamentare

Camera

Şedinţa de la 5 Noemvrie 1888.

Şedinţa se deschide la ora 1 şi 35 m. sub preşedenţia D-luĭ *I. Fĕtu*, preşedinte de vêrstă

Presenţĭ la apel 130 domnĭ deputaţĭ.

La ordinea zileĭ fiind validarea alegereĭ coleg. III de Teleorman. Ea se validează în persoana D-luĭ D. R. Roseti, după o observare a D-luĭ **M. Cogălniceanu** care 'şĭ rezervă dreptul de a vorbi cu ocazia rĕspunsuluĭ la Mesagiu asupra unanimităţilor din coleg. III şi după un rĕspuns al D-'uĭ **Dim. R. Rosetti** care 'şĭ rezervă şi el dreptul de a rĕspunde (ilaritate).

Se validează aleşiĭ colegiilor din Vâlcea, Argeş, Botoşanĭ, Dâmboviţa, Neamţ, Covurluĭ, Roman; validarea alegereĭ D-luĭ V. G. Morţun la coleg. III de Roman este lăsată la urmă fiind contestată.

Se validează aleşiĭ colegiilor din Ialomiţa şi Tecucĭ.

La validarea alegereĭ colegiuluĭ al treilea de Tecucĭ D M. Cogălniceanu se crede dator de a'şĭ face rezervele sale în privinţa exerciţiilor militare şi primblărilor cu muzică prin împrejurimile localuluĭ de alegerĭ.

Se procede la validarea alegerilor din Dolj şi Olt.

Asupra validăreĭ alegereĭ coleg. III de Olt D. **Poenaru-Bordea** cere şi obţine cuvîntul. D-sa arată că la această alegere s'a bătut şi s'a împedicat alegĕtoriĭ de a intra în sală. D-sa conchide la necesitatea uneĭ anchete parlamentare

D. **Triandafil** rĕspunde că e contra constatărilor la faţa loculuĭ. D-sa susţine că nimic grav nu s'a petrecut şi ancheta e cu desăvîrşire de prisos.

D. **Pache Protopopescu** zice că alegerĭ de delegaţĭ maĭ nu s'aŭ făcut în Olt. In locurile unde ele s'aŭ făcut s'a ales delegat un primar, un picher şi alţĭ funcţionarĭ. Oratorul enumeră apoĭ maĭ multe fapte condamnabile petrecute la această alegere, şi conchide la necesitatea uneĭ anchete parlamentare.

D. **Caracostea** candidatul acestuĭ colegiŭ susţine că administraţia trecută, aĭ căreia funcţionarĭ aŭ rĕmas în funcţie, aŭ lucrat contra luĭ. Oratorul aminteşte telegrama adresată Regeluĭ în care i se spune un neadevĕr patent, anume că prin Olt aŭ venit un numĕr de iconarĭ ruşĭ. Adevĕrul este că a fost un singur vînzător de icoane cu un timp înainte de alegerĭ, lucru care de sigur n'are nimica extraordinar.

Contestaţia este respinsă cu
11 bile albe
114 negre.

D. Caracostea este proclamat deputat al coleg. III de Olt.

Se proclamă deputaţĭ aleşiĭ colegiilor din Muşcel.

Se proclamă deputaţĭ aleşiĭ Tutoveĭ, Romanaţĭ şi Dorohoĭ.

Preşedintele declară Camera constituită.

La orele 5 şedinţa urmează.

Senatul

Şedinţa se deschide la orele 1şi 40 m. sub preşidenţia D-luĭ general **Florescu.**

Senatorĭ prezenţĭ 95.

D. **N. Creţulescu** optează pentru Senat.

D. **N. Fleva**, cere să se suspende şedinţa pentru un cuart de oră, ca senatoriĭ să se poată consulta asupra candidaţilor.

Şedinţa se suspendă.

La orele 2 şi un sfert, şedinţa se redeschide.

Se procede la votarea vice-preşedinţilor.

Rezultatul votuluĭ:

Votanţĭ 89.

Dimitrie Rosetti 64. G. Mârzescu 59. N. Gherasi 60. C. Boerescu 38.

D. **G. Mârzescu** mulţumeşte pentru onoarea ce i se face, de a fi ales vice-preşedinte al maturuluĭ corp şi făgăduieşte că va avea aceeaşĭ atitudinea pentru majoritate ca şi pentru minoritate.

D. **Gherrasi.** Mulţumeşte în câte-va cuvinte.

Se suspendă şedinţa

Se redeschide şedinţa la orele 3 ½.

Sa ales secretarĭ: D-niĭ Ciuflea 49, I. Ciurea 48, Danilescu 46, Marocneanu 48.

Al optulea secretar ne întrunind majoritatea de două treimĭ, se va procede la o nouă alegere.

Se începe votarea a 4 cestorĭ.

Catre cititoriĭ „Rĕzboiuluĭ"

D. C. G. Ştefănescu, directorul *Rĕzboiuluĭ*, adresează cititorilor aceluĭ ziar următoarele rîndurĭ:

Zece anĭ am avut direcţiunea acestuĭ ziar. In acest rĕstimp 'mĭ-am consacrat toate puterile la următorul scop: Realizarea bineluĭ public, respectul dreptăţiĭ şi legalităţeĭ, înfrânarea şi pedepsirea abuzurilor, asigurarea exerciţiuluĭ liber şi deplin al drepturilor cetăţeneştĭ.

In această întreprindere am adus toată statornicia convingerilor mele, tótă forţa mea de resistenţă la orĭ-ce ademenirĭ, toată resemnarea mea la suferinţele inerente orĭ-căreĭ lupte, toată activitatea şi tot timpul meŭ, iar din isbânda eĭ am fost făcut religia mea civică.

Dacă 'mĭ-am îndeplinit cu sfinţenie această sarcină, rĕmâne ca cititoriĭ s'o judece.

Astăzĭ, când împrejurările s'aŭ schimbat şi când se maĭ adaogă şi consideraţiunĭ de interese private, care 'mĭ impun retragerea mea din arena ziaristică, sunt nevoit a părăsi direcţiunea ziaruluĭ şi a lăsa un post ale căruĭ multe amarurĭ le-aţĭ îndulcit d-voastră, d-lor cititorĭ, acordându-mĭ sprijinul d-voastră material şi moral.

Vĕ mulţumesc şi vĕ rĕmâiŭ pururea recunoscător. **C. G. Ştefănescu.**

ULTIME DEPEŞI

Berlin, 16 Noemvrie. — *„Post" zice că se lucrează cu perfidie când se rĕspândeşte svonul că bancheriĭ germanĭ participă la împrumutul rusesc, afirmând că aceştia sunt informaţĭ asupra durateĭ raporturilor amicale cu imperiul de la Nord.*

Bancheriĭ germanĭ nu pot fi informaţĭ în această împrejurare, pentru că însuşĭ guvernul german nu este; şi chiar D. de Bismarck n'ar putea să calculeze eventualităţile carĭ pot să resulte din desvoltarea viitoare a Rusieĭ.

Conversiunea împrumuturilor are de scop să confirme încrederea ce se poate avea într'o politică pacînică durabilă din partea Rusieĭ, pentru a permite acesteĭ puterĭ de a face în curĕnd un împrumut cu mult maĭ considerabil.

Viena, 17 Noemvrie. — Oficial. — *Vice-preşedintele Galiţieĭ, D. Loebl, e numit guvernator al Moravieĭ.*

Breslaŭ, 17 Noemvrie. — *Impĕratul rimind omagiile lucrătorilor, le-a esprimat satisfacţiunea sa şi a insistat asupra dorinţeĭ sale de a da toate îngrijirile sale binelui traiŭ al lucrătorilor; apoĭ a dat mâna fie-căruĭ membru din deputaţiune.*

ŞTIRI TEATRALE

Astă-zĭ, Sâmbătă, se va da o representaţie estraordinară în sala „Dacia", organisată de Domnul profesor Kneisel, cu concursul Doamneĭ V. Bianchi, al D-reĭ Alina Ananescu, al D neĭ şi D-luĭ Moru, al D-luĭ Theodorescu, al D-luĭ Gruber şi al D-luĭ C. Bianchi.

Pe lângă maĭ multe bucăţĭ de musică ce se vor esecuta, se va juca şi comediile într'un act *Art. 214* saŭ *femeea trebue să 'şĭ urmeze bărbatul* şi *O mare încurcătură.*

Tipografia Thiel & Weiss, Strada Doamneĭ No. 15 bis.